

ARCHEOLOGICKÉ CENTRUM OLOMOUC

příspěvková organizace
ul. U Hradiska 42/6, 779 00 Olomouc

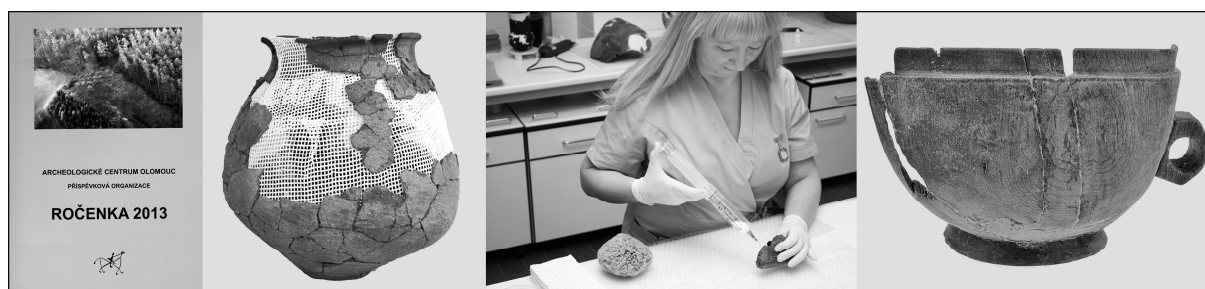
Jak už je tradicí v mnoha jiných organizacích, také Archeologické centrum Olomouc (ACO) vydalo na přelomu roků 2014/2015 svou Ročenku, která uzavírá rok 2013.

Z obsahu je třeba zmínit zveřejnění prvotních výsledků moderního mnohooborového výzkumu eneolitického mohylníku v **Dřevohostickém lese**¹. Společný projekt kateder archeologie FF ZČU v Plzni, historie FF UP v Olomouci a ACO – součást Operačního programu ESF „Partnerství ve výzkumu a prezentaci archeologického kulturního dědictví“ – poodhaluje roušku tajemství, které se nad mohylníkem vznášelo od 19. století, kdy F.Přikryl a I.L.Červinka mohyly objevili a částečně prokopali. Dnes víme, že se jedná o největší dochované mohylové pohřebiště ze závěru eneolitu (okolo r. 2500 př.n.l.) v ČR. Výzkum sice neskýtá mnoho nálezů, ale o to více se soustřeďuje na řešení vědeckých otázek vyplývajících mj. z faktu, že pohřebiště sloužilo dvěma kulturám (se šňůrovou keramikou a se zvoncovitými poháry), jejichž složité vzájemné vztahy nebyly dosud uspokojivě objasněny. Bádání přitom nejen rekonstruuje pravěké přírodní prostředí, ale i dobové pohřební praktiky. A samozřejmě – nastoluje řadu otázek zcela nových...

Specifikem této Ročenky je publikování příspěvků, které zazněly v únoru roku 2014 na workshopu s názvem „Konzervace problematických materiálů v archeologii“. V **prvním** z nich se *L.Svobodová* věnuje konzervaci špatně vypálené nebo špatně dochované keramiky, artefaktů z nepálené hlíny, nestabilních povrchových úprav apod. A to u tzv. technické keramiky (závaží, přesleny, pražnice, cihly, mazanice) i keramiky „kuchyňské“. Snahou konzervátorů je přitom zlepšit stav předmětů, zaručit jejich další existenci a zajistit vratnost použitých postupů. Autorka řeší vhodnost užití adheziv (lepidel) i problematiku jejich odstranitelnosti, ale také doplňování chybějících částí artefaktů – sádrovou modelací, vertikalizací na polystyrenovém kadlubu, fixací textilním skeletem atd.

Ve **druhém** článku se trojice autorek (*I.Ženožičková*, *G.Ondříková*, *L.Kosová*) zabývá konzervací vodou nasyceného dřeva. Podstatou postupu je vědomí, že „dřevo drží svůj tvar pouze díky vodě, která je ve dřevě obsažena“. Vytěsnit vodu lze metodou dehydratační (vytěsnění etanolem, acetonem, etherem aj. a zpevnění dřeva pryskyřicemi), anebo metodou zaplnění dutin látkou, která vodu vytěsní a nahradí. Příkladem může být polyetylenglykol o různé molekulární hmotnosti nebo sacharóza. Každý postup má svá specifika, přednosti i zápory.

Ve **třetím** článku *L.Janusové* se zvědavý čtenář dozví např. o existenci *akrylátového laku Paraloid B44 v xylenu* nebo o *mikrokrytalickém vosku Revax 30 v benzínu*. Obojího je potřeba pro finální povrchovou úpravu železných šípů a kroužku z hradu Cvilín (též Lobštejn či Šilenburk) u Krnova. Podstatou článku je ale popis *komplexního* konzervátorsko-restaurátorského zásahu u předmětů ze železa, což je zvláště obtížná disciplína. Poukaz na skutečnost, že i u tak zdánlivě nevýznamných předmětů je konzervátorský zásah žádoucí a opodstatněný, vnímavého čtenáře jistě nepřekvapí.

A co čeká zaměstnance ACO v roce 2015 – kromě vydání další Ročenky? Především plnění povinností při záchraně archeologického kulturního dědictví a v archeologické památkové péči, ale také příprava jubilejní publikace shrnující dosavadních 20 let činnosti ACO. Prestižní záležitostí bude příprava spoluúčasti na výstavě k 700. výročí narození císaře Karla IV. (*14.5.1316), vydání aktualizované publikace o dosavadních výzkumech na karlovském hradě Tepenci u Jívové a dokončení již z větší části realizovaného záměru vyzvednutí, konzervace a finální prezentace dochované hradní studny, a to na území obce Jívová – v součinnosti s tamní samosprávou.

Mojmír Bém

¹ <http://www.ac-olomouc.cz/aktuality/nove-o-drevohostickem-lese.aspx>